

LA REVISTA DE FESTA MAJOR ROSES 2022

LA REVISTA

FESTA MAJOR

DE ROSES

ÍNDEX

Presentacions / 05

Joan Plana. Alcalde de Roses

José Alberto Rodríguez. Alcalde de Beas de Segura

Èric Ibáñez. Regidor de Cultura i Festes

Agermanament Roses- Beas de Segura 20 anys / 09

Carles Serra i Bruguera

Francisca Carrasco González "Gertrudis"

Juana Cuadros Vizcaíno

Nieves Bezares

Fany García

Fotografies antigues de Roses. Dècada de 1980 / 23

Programació de Festa Major / 40

Normes i recorregut del correfoç / 42

Programació de Barraques / 43

Festa Major 2022

Joan Plana i Sagué | *Alcalde de Roses*

L'arribada de la Festa Major és sempre un moment molt rellevant del calendari. És un dia especial, un dia de joia i de celebració, i sempre són molts els motius per rebre'l amb un somriure. Però la dura situació viscuda en les dues últimes edicions, marcades per l'impacte de la pandèmia i les restriccions sanitàries, fa que enguany tinguem un motiu encara més justificat per sentir com a molt especial l'arribada de la Festa.

Roses tornarà a gaudir dels concerts a la zona del recinte firal, de la rua dels gegants, de les travesses de natació i d'un munt d'activitats festives i culturals que ompliran aquests dies de diversió i entreteniment per a tots els públics. També recuperem les ja tradicionals barraques, tot i que marcades per la tràgica data de l'11 de juliol, en que un desafortunat incendi va colpejar de ple a moltes de les colles de Carnaval que els donen vida i dinamisme. Tot i la ferida que això suposa, les colles, les barraques i el

Carnaval de ben segur que superaran aquest malaurat tràngol gràcies al seu millor actiu: l'empenta i les ganes de la gent que en forma part, que comptaran sempre amb el suport i l'escalf de tot el poble de Roses i, evidentment, del seu Ajuntament.

Aquesta revista ha volgut ser, a més d'un recopilatori d'esdeveniments i fotos de Roses, com és habitual, un homenatge a un aniversari d'especial valor simbòlic per a molts dels nostres veïns. Aquest 2022 celebrem els 20 anys de la formalització de l'agermanament amb Beas de Segura, el poble d'on provenen moltes de les famílies que van arribar a Roses durant la segona part del segle XX. El lligam entre els dos municipis es fa evident en repassar els llaços culturals, sentimentals i familiars que ens uneixen, i els dos Ajuntaments volem aprofitar l'efemèride per a reforçar també els vincles institucionals. Tenim la sort de ser una societat diversa, plural, que suma moltes sensibilitats, i totes elles són un

patrimoni col·lectiu d'incalculable valor. Posem-hi, doncs, tot de la nostra banda per a cuidar, valorar i aprofitar al màxim aquesta diversitat. Que totes les ànimes que, conjuntament, formen Roses tinguin el seu lloc al cor de tots.

Us desitjo a tots i a totes una molt bona Festa Major. Que en gaudiu i la visqueu plenament. Fem festa, fem comunitat, fem poble.

Visca Roses!

Visca la Festa Major!

Desde Beas de segura

José Alberto Rodríguez | *Alcalde de Beas de Segura*

Benvolguts rosincs, estimados beasenses.

La invitación de vuestro alcalde, Joan Plana, a participar con unas palabras en la revista local, me complace enormemente. Además, este año, se conmemora el 20 aniversario del hermanamiento de nuestras localidades, Roses y Beas de Segura. Un hermanamiento que ha servido para estrechar lazos de amistad y tomar conciencia de la unión entre dos comunidades de vecinos que, hoy solo las separan la distancia.

Muchos de vosotros y vosotras, allá por finales de los años 50 y principios de los 60, iniciasteis un viaje en vuestras vidas. Llegasteis a Roses con la maleta llena de ilusiones y dispuestos a dar todo lo mejor de vosotros y vosotras para que os fuera bien y, a su vez, dejar vuestra huella en la población que os acogió. Una huella que, además de esfuerzo en el trabajo, llevaba tradiciones y costumbres diferentes

que os habéis encargado de dar a conocer. Y bien que lo habéis hecho, son varias las generaciones de los beasenses que forman parte de todo el tejido socioeconómico de Roses. Os fuisteis en busca de trabajo y, a día de hoy, estáis en la administración, sois empresarios o trabajadores cualificados. En este proceso, aparte de vuestro esfuerzo, también está la buena acogida de una población autóctona.

Antes de despedirme me gustaría desearos que disfrutéis, en compañía de familiares y amigos, de vuestra próxima “Festa Major”, emplazándoos a que podamos saludarnos muy pronto en vuestra/nuestra querida ciudad de Roses. Será un honor para mí poder afianzar nuestras relaciones e intercambiar experiencias con todos los que anhelaís nuestra tierra.

Nos veremos pronto.

“Este gran viaje de la vida al que no hay que ponerle final, procurad que sea largo, lleno de experiencias y conocimientos. Lo importante no es el destino, sino disfrutar del camino”

Ara sí, per fi una Festa Major «normal»

Èric Ibáñez i Martín | *Regidor de Cultura i Festes*

Aquest any sí, aquest any podrem celebrar la nostra Festa Major com cal. El mes de febrer vam poder recuperar, viure i gaudir el Carnaval i ara, després de dos anys, recuperarem totes les activitats de la Festa. Tornarem a tenir la cercavila dels gegants i el ball i el concert d’orquestra a la Rahola. Recuperarem el tobogan aquàtic i la festa de l’escuma. I tornarem a tenir concerts i barraques a l’antic càmping Bahía. I a més de les activitats que recuperem, deixeu-me posar èmfasi en una de nova: el correfoc que farem del Teatre a la Ciutadella, que ens permet tenir de nou a Roses una activitat tan nostrada.

I com sempre, a més de la programació festiva que hem preparat des del departament de Cultura i Festes, tenim l’esperada revista de la Festa Major, amb els seus articles i les seves fotografies, i que justament ara tens entre les teves mans. Aquest 2022 ha sigut un any ple d’efemèrides i celebracions (25 anys de l’agermanament amb Rodes, 20 anys de la construcció del Teatre Municipal i 20 anys de l’agermana-

ment amb Beas de Segura) i, per tant, teníem diferents opcions per triar, i hem volgut dedicar aquesta revista a aquesta última commemoració.

Molts rosincs tenen orígens familiars i llaços molt estrets amb aquesta població i, encara ara hi mantenen la relació, com es pot veure cada any per San Marcos. I és aquesta vinculació la que dona sentit a aquest agermanament. I per il·lustrar-ho, hem fet un seguit d’articles i textos amb menys contingut històric i científic del que era habitual, però en els quals el contingut humà pren molta més rellevància. Són experiències de vida, testimonis de tres dones nascudes a Beas de Segura a qui les vicissituds de la vida van portar a Roses. La Nieves, la Juana i la Gertrudis (Francisca) són tres dones valentes que ens serveixen d’exemple per explicar aquesta relació entre Roses i Beas. Ens expliquen les seves vivències, en què, segur, molta gent s’hi veurà reflectida. Hi ha encara un quart article, de la Fany García, actual jutgessa de pau titular de Roses, en el qual

podem veure aquesta relació entre les dues poblacions des d’un altre punt de vista, d’una persona nascuda aquí, però que també va viure a Beas, on encara manté vincles familiars. I per acabar tenim l’experiència d’en Carles, un empordanès que va fer el camí a la inversa i ara viu i treballa a Beas. A la revista, com no pot ser d’altra manera ja que és una de les parts més esperades per molts rosincs, també hi hem afegit un recull de fotografies inèdites. En aquest cas formen part de la col·lecció d’El Punt Diari i hi podem veure la Roses de principis dels anys vuitanta, que es mostra com una població en creixement, activa i vital i un punt irreverent. I aquesta Roses activa, vital i, en certa manera, també un punt irreverent és també la que podem veure gaudint de les seves festes, gaudint de la Festa Major, que està a punt de començar amb RAUXA, però també amb molt de SENY.

Que passeu tots uns grans dies de festa!

Visca Roses i la seva Festa Major!

Agermanament Roses- Beas de Segura 20 anys

Carles Serra i Bruguera

Francisca Carrasco González "Gertrudis"

Juana Cuadros Vizcaíno

Nieves Bezares

Fany García

Reg. 11881. AMR. Col·lecció Municipal. Autor desconegut. 15 de juny de 2002
Signatura de l'agermanament entre Roses i Beas de Segura

Reg. 18447. AMR. Col·lecció Municipal. Autor desconegut. 30 de maig de 2008
Inauguració del Passeig dedicat a Beas de Segura al Port Esportiu

La vida és un viatge i el viatge és més important que la meta

Carles Serra i Bruguera

Turisme de Beas de Segura

Antecedents: Mes d’abril de 2022.- Joan (alcalde de Roses) i Èric (regidor de Cultura), truquen a Beas de Segura i ens comuniquen que tenen intenció de fer-nos una visita durant les festes de San Marcos i, tot i que deixen clar que no és una visita oficial, es veuen obligats a comunicar-ho. José Alberto (alcalde de Beas de Segura) rep la notícia amb summe grat i activem el pla d’atenció de cortesia. Tots sabem que aquests dies són complicats per oferir una atenció gaire detallada, però l’experiència ens ha ensenyat a complir amb la cura adequada.

Aquesta feina se m’encarrega a mi (treballo a l’Àrea de Turisme i Patrimoni de Beas de Segura). No vull estendre’m massa però haig de deixar constància que va ser un veritable plaer acompanyar durant tres dies a dos “novells” al principi, que van aprendre molt ràpid. Vaja, que va arribar el dia de marxar i ja estaven completament adaptats a la Festa.

Un altre tema que portaven a la cartera era una reunió amb en José Alberto per mirar de tancar una possible trobada, ja oficial, amb motiu de la commemoració del 20è aniversari de l’Agermanament entre les dues poblacions. S’hauria de buscar data i activar l’esdeveniment.

La traca final va ser per a mi. Us ho explico…

Em van dir: “Mira Carles, commemorarem el 20è aniversari de l’Agermanament que, al seu torn, és un homenatge a la gent que va marxar de Beas de Segura cap a Roses i ara són una comunitat que ha fet una gran tasca en el progrés de la nostra ciutat. Però tu ets un empordanès que has fet el viatge a la inversa. Has vingut a Beas a la recerca d’una feina que et satisfaci i t’ompli. Amb tot, per què no ens expliques (escrius un resum) d’aquest viatge al revés?” Així que aquí teniu el meu relat. Un relat que de cap manera vol assemblar-se a cap dels relats dels beasenses que van marxar en el seu moment. Només és la meva història.

Migració és el desplaçament d’una població o d’un individu des d’un lloc d’origen a una altra destinació, i porta amb si un seguit de canvis. La meva experiència com a migrant va transformar la meva forma d’entendre les coses.

El procés podria haver estat per molts motius. En el meu cas va ser personal. La meva ment necessitava un canvi. El motiu no va ser només econòmic.

Així puc descriure la meva reflexió sobre el meu viatge de vida a principis dels 2000. En concret l’any 2003.

Des de la meva joventut i durant bona part de la meva vida, la meva professió va ser la de perruquer a l’Escala (on vaig néixer i em vaig criar) i sense ànim de ser pretensions, ho feia prou bé. Un bon dia vaig conèixer la Teresa, que més tard seria la mare de dos dels meus fills. Vam formar una família i vam seguir amb la nostra feina a l’Escala. La Teresa és de Beas de Segura i, com és normal, fèiem anades i vingudes al poble. En el transcurs d’aquests viatges vaig començar a sentir inquietud per conèixer més sobre la història i les tradicions de Beas de Segura. Però, durant un temps, no va passar d’aquí.

Vaig descobrir el parc natural més gran de la península, el Parc Natural de les Serres de Cazorla, Segura i Las Villas; el patrimoni de Beas (Convent de les Carmelites - X Fundació Teresiana). Un altre món que em va fascinar va ser l’AOVE (Oli d’Oliva Verge Extra).

Van passar els anys i la meva ment va començar a necessitar un canvi. Com es diu col·loquialment, em vaig cremar.

Va ser quan vaig començar a pensar que podríem canviar de zona i que hi havia possibilitats. Vaig pensar que no podia anar tan malament, ja que anà-

vem al poble de la meva parella, i que al començament el que no tenia arrelament era jo, però que faria tot el possible per integrar-m’hi i adaptar-m’hi. Vaig pensar que els tres (llavors només teníem un fill) podríem obrir camí i iniciar una altra etapa en aquest viatge de la vida.

Jo vaig venir el 2003 i vaig estar un any aquí sol convivint a casa dels pares de la Teresa. Ella va venir un any després amb el nostre fill, Arnau. Durant aquest temps vaig intentar trobar una sortida a la situació, alhora que feia tot el possible per a integrar-me. Vaig començar a conèixer gent i els seus costums que, vaig fer tant meus com em va ser possible. Vaig fer un conveni amb l’Ajuntament de llavors i vam obrir una oficina de turisme i em vaig integrar a la Junta de la Hermandad de San Marcos (2007-2009). Vaig començar a conèixer l’AOVE de qualitat viatjant per les diferents almàsseres de la província i vaig aprendre a fer degustacions.

Vaig començar a tenir contactes amb el sector turístic de la província de Jaén. Jo venia d’una zona consolidada en tema turístic i tenia clar que aquí es podria treballar perquè fos una zona emergent. Vaig treballar quatre anys en el projecte V Elemento

(Castell de Segura de la Serra), en el Centre d’Interpretació de la Vila Vella de Beas, amb la Diputació de Jaén, etc. En aquesta època, la Teresa gestionava allotjaments rurals.

Però el més important que vam fer amb la Teresa va ser trucar al timbre del convent de la Carmelites i demanar si podíem fer-hi visites guiades. Aquest dia el recordo com si fos avui. Aquesta acció, m’enorgulleix perquè va ser la pedra angular de l’actual projecte turístic que avui dia s’està realitzant a Beas de Segura.

Fins aquí, la part bonica. Va arribar la crisi de 2009 i les coses es van complicar molt. No hi havia coixí econòmic per aguantar la crisi i tot es va enfonsar. Van venir anys foscos i conseqüències no desitjades.

Avui en dia, tot està molt millor: treballo a l’Àrea de Turisme de Beas de Segura des de 2015 i he estat uns anys sol. Avui, ja som dos treballant.

En la part particular, tinc una empresa de turisme gastronòmic relacionada amb l’AOVE. I sobretot, penso que en un futur no gaire llunyà, Beas de Segura deixarà de ser una població 100% agrícola i hi haurà un sector de la població que compaginarà el camp amb el turisme.

Podria seguir però crec que haig de deixar-ho aquí. Vull acabar fent una altra reflexió sobre la metàfora del poema de Kavafis *Viatge a Ítaca*. Poema que ha marcat bona part de la meva vida.

«El viatge de la vida és el que ens succeeixi mentre avancem. Podem tenir al cap sempre cap a on ens dirigim, però aquest destí és tan sols l’excusa per la qual comencem el camí. I el camí cobrarà vida pròpia a mesura que el recorrem. Serà sempre incert i per molt que ho intentem, mai sabrem el que hi ha a l’altre costat d’aquest pujol, més enllà d’aquell desert o una vegada creuat l’oceà.

Quan emprenguis el teu viatge a Ítaca demana que el camí sigui llarg, ple d’aventures, ple d’experiències. No temis als lestrígrons, ni als ciclops, ni al colèric Posidó, éssers que mai trobaràs en el teu camí, si el teu pensar és elevat, si selecta és l’emoció que toca el teu esperit i el teu cos…»

És per això que tots, alguna vegada, en algun moment de la nostra vida, hem pensat com seria trencar amb tot i conèixer nous llocs, viure noves experiències, veure com viu una altra gent, descobrir què s’amaga més enllà.

El viatge de 855 Km que ho va canviar tot

Francisca Carrasco González “Gertrudis”

Text de Mari Pau Carrasco

Va néixer un 1 d'octubre de 1938, en plena guerra civil! Es diu Francisca Carrasco González però tot-hom la coneix per Gertrudis. Va quedar òrfena de ben petita, amb només 18 mesos. Els seus avis van haver de fer de pares. Sempre va ser “la nena”. La seva infància, la va passar treballant al camp, cuidant els animals. Mai va anar a escola, però va aprendre a llegir i escriure amb uns quadernets i amb l'ajuda dels jornalers que anaven a collir olives, que li feien les correccions. En plena adolescència la van posar a servir a casa d'una de les famílies benestants de Beas. Al poble es coneixien tots i per allà hi havia un noi que la rondava, l'Antonio. Després d'un festeig com els d'abans, es van casar i, en cinc anys, van tenir els seus tres fills. Després de viure a diferents barris de la ciutat, es van establir al barri de San Isidro.

La situació econòmica era difícil i la gent del poble ja començava a parlar de les oportunitats que hi havia en una petita població del nord de Catalunya, Roses! Així doncs, en un primer moment va venir el seu home a buscar feina i casa, i a veure què! Ella es va haver de quedar a Beas amb els seus tres fills, la més petita amb només 2 mesos. Però aquesta no

era la manera en què la Gertrudis volia formar una família.

Dona valenta i amb empena, va decidir emprendre el viatge, ella sola amb els seus 3 fills, cap a Roses. Amb el taxi d'en Germán, una furgoneta DKW una mica atrotinada, van començar un camí molt complicat i difícil. El segon dia de trajecte, de sobte, va posar-se a ploure sense parar i va començar a entrar aigua a la furgoneta. En algun moment van passar por, però finalment van arribar al seu destí. Era un 11 de novembre de 1967. Tan bon punt va posar un peu a Roses es va enamorar de la nostra vila ja que li recordava el poble on va néixer, Hornos de Segura, perquè en aquella època a ambdós pobles només es podia entrar i sortir per la mateixa carretera.

El tracte rebut per la gent va ser impressionant. Era una migrant vinguda d'Andalusia a la recerca d'una nova vida, i la va trobar. Mai es va sentir desplaçada per no parlar català, tot i que és una de les dues coses que li sap més greu no haver aconseguit: d'una banda, aprendre a parlar català (si bé ho entén tot) i, de l'altra, treure's el carnet de conduir!

Fotografia:

En la seva joventut, Francisca Carrasco González i el seu marit Antonio a Beas de Segura.

El seu home, l'Antonio, treballava de xofer repartint begudes. Ella, al principi, va fer petites tasques de neteja a cases particulars però de seguida va començar a treballar com a cuinera en una casa de la plaça de Catalunya, d'una família de Barcelona, els Pi-Sunyer, on va estar fins a la seva jubilació. Durant molts anys ho va compaginar amb una altra casa, la de la Farmàcia Planas.

Va viure a diferents pisos de lloguer, però sempre per la mateixa zona: primer al carrer de Ramón i Cajal, després al Mossèn Carles Feliu. Fins que va decidir que ella volia una casa pròpia, i així va ser com l'Antonio i la Gertrudis van construir la casa on ha crescut tota la seva família, fills i nets.

Per ella, la vida a Roses és tranquil·la i l'ha repartit entre familiars i amics d'aquí i d'allà. Des de sempre, va tenir clar que era necessari integrar-se, i ho va inculcar als seus fills. El seu temps sempre el va dedicar a treballar i a la seva família, i no tenia temps per gaire res més. Llavors, amb la jubilació li va sorgir l'oportunitat de tornar a practicar una de les coses que més li agradaven i que havia après des de ben petita: les puntes al coixí. Així és com va poder co-

nèixer més gent i ampliar el seu cercle d'amistats. També li agrada molt cuidar les seves plantes, fins i tot, té un petit hort a la seva terrassa amb tomaqueres, pebroteres, faveres...

En un moment puntual va tenir l'oportunitat de marxar cap a València però no va voler. Li agradava viure a Roses, sempre li ha agradat, però sense renunciar mai als seus orígens.

La Gertrudis és andalusa de naixement, però després de viure durant 55 anys a Roses, es pot dir que és rosinca d'adopció.

Visca Roses!

Fotografia:

Actualment, Francisca Carrasco González a Roses.

De Beas a Roses

Juana Cuadros Vizcaíno

Text d'Eva Bueno Cuadros

Única dona de quatre germans, la Juana o Juanita, com li deien moltes amigues i gent que l'estimava, va néixer el 19 de gener del 1949 a Beas de Segura. Filla d'un matrimoni treballador, lluitador i humil, la Concha i en Diego, o "Diego el chulo", com li deien al seu poble on, com a molts pobles, abans posaven sobrenoms per diferents històries, curioses i ben divertides.

Cap als anys 60 el seu avi va arribar a Roses a fer temporades d'estiu, i ho compaginava amb la feina dels olivars a Beas. Aviat s'establiria a Roses i faria venir tota la seva família, conscient que era un poble amb molt bones oportunitats per als seus fills. Quan va arribar a Roses la Juana tenia 16 anys. No va ser gens fàcil però quan ets una dona valenta, treballadora i bona persona, com ho era ella, te'n surts sí o sí. La seva família i ella es van instal·lar en un bloc de pisos, davant de l'edifici Els Molins, just a l'entrada de Roses.

Va treballar a diferents llocs, per exemple, en una botiga de comestibles, situada on avui hi ha la botiga de roba Mango. Anys enrere, no fa gaire, en aquest mateix emplaçament, hi podíem menjar les millors hamburgueses de Roses, a l'establiment El Toro.

També va treballar en una petita pensió, que li deien Ca la Suárez, al nucli antic de la vila.

Amb 18 anys coneixeria l'amor de la seva vida, el meu pare, en Jose Antonio Bueno, un altre migrant andalús. La seva història d'amor no va ser un camí de roses, ja que el meu avi no volia aquell xicot per a la seva filla. Tant és així que la va fer anar a treballar de cambrera a Cadaqués amb els seus germans, al restaurant Don Quijote. Tot i així, la relació entre el Pepe i la Juana va continuar, perquè s'estimaven de debò, i el 8 d'octubre de 1970 es van casar a l'església de Santa Maria de Roses.

Lluitant i treballant molt van tirar endavant quatre filles, que van educar de la millor de les maneres, amb un amor i uns valors que avui dia intento inculcar a la meua filla. Recordo a la meua mare com una dona molt treballadora, incansable i sempre lluitant per tirar endavant les filles, la feina i la casa. Amb el meu pare van tenir el seus propis negocis. El meu pare es va dedicar a la construcció i la meua mare, a portar una botiga i rostitseria de temporada.

Amb el seu somriure i el seu gran cor, va fer moltes amigues, de la seva terra i "catalanes", com deia ella,

Fotografia:

En la seva joventut, Juana Cuadros Vizcaíno i el seu marit Jose Antonio Bueno.

i sempre es va esforçar per parlar i entendre el català, cosa que, per a una dona que no va tenir oportunitat d'estudiar gaire, és un mèrit.

La Juana va tenir quatre nets meravellosos que l'estimaven i l'adoraven, com no podia ser d'una altra manera. Ella va ser la millor de les iaies, atenant i cuidant sempre la seva família.

Un cop jubilada la seva intenció futura era viure a Roses, el poble que tan bé l'havia acollida, i baixar de tant en tant a Beas. Allà hi tenia les seves arrels, però aquí hi tenia la seva vida. Roses la va veure arribar als anys 60 i, malauradament, la va veure marxar el 21 de setembre de 2021, a causa d'una malaltia terrible i desconeguda com és l'ELA.

Agraïda a tothom sempre, amiga incondicional, bondadosa, afectuosa, sensible, única i amb un somriure etern, la Juana va deixar petjada tant a Beas com a Roses.

Fotografia:

La Juana Cuadros Vizcaíno i les seves filles a Roses.

La vida ens va dur a Roses

Nieves Bezares

Text de José Manuel Martínez

L'any 1945, enmig d'una de les sequeres més importants que es recorden, va néixer la Nieves. Concretament a començaments de juny, és a dir, quan la primavera ja arribava a la fi i l'estiu s'apropava irremeiablement.

Filla d'un sabater i d'una mestressa de casa, la Nieves és la mitjana de tres germans, dues noies i un noi. Les condicions de vida en aquella època no eren gens senzilles i, per aquest motiu, tant la Nieves com la seva germana col·laboraven en l'economia familiar tot fent feines de costura per a una coneguda sastreria del poble, la «Sastrería Pineda».

Al poble va conèixer el que seria el seu futur marit, en José Antonio, amb qui es va casar el 1967. Abans del casament, però (i aquí ve el primer contacte amb Roses), en José Antonio havia vingut a Roses a treballar, ja que durant les dècades dels seixanta i els setanta en aquesta zona i amb la construcció de les urbanitzacions de Santa Margarida i Empuriabrava hi havia molta feina per a tots els oficis relacionats amb la construcció, i ell era fuster. A més a més tenia ja tota la família a Roses, la mare i tres germans, que s'hi havien traslladat buscant noves oportunitats.

Després del casament, i veient que la situació laboral i econòmica era complicada, van decidir fer un pas molt complicat a les seves vides, però necessari, com era el d'emigrar i marxar del poble, deixant enrere els records de temps passats, les amistats i, el més important, els pares. No va ser una decisió gens fàcil per la Nieves...

Tot i el que podria semblar, amb tota la família d'en José Antonio vivint a Roses, en un primer moment van decidir instal·lar-se a València, on des de feia uns mesos vivia la germana de la Nieves. L'aventura valenciana va durar poc temps perquè després d'un any i mig d'haver-hi arribat decideixen marxar i venir, ara sí, cap a Roses. Tot i que l'estada a València no va ser massa llarga, va ser important, ja que allà hi va néixer el primer fill de la parella, un nen.

En una data que la Nieves recorda perfectament, el 7 de novembre de 1969, arriben a Roses. I en aquest primer moment es van instal·lar a la casa de la família d'en José Antonio. Aquests primers temps no van ser massa còmodes perquè al pis, tot i que era gran, hi convivia molta gent: la mare i els tres germans (dos nois i una noia) d'en José Antonio, un noi a qui tenien llogada una habitació, i ara s'hi sumaven

els tres membres de la família de la Nieves (aviat s'hi hauria d'afegir un altre membre, ja que la Nieves estava embarassada i el 1970 naixeria el segon fill del matrimoni, en aquest cas, una nena).

A Roses, en qüestions de feina, les coses van anar força bé, ja que en José Antonio de seguida va trobar feina a la fusteria Galadí, on ja havia treballat quan venia a fer temporades abans de casar-se, tot i que després va canviar d'empresa i va marxar a treballar a la fusteria d'en Juanito Turró, on va estar-se molts anys.

Aquesta estabilitat econòmica els va permetre llogar un pis i marxar de la casa de la mare d'en José Antonio i tenir una vida familiar molt més tranquil·la i íntima. Aquest pis era al carrer Major i, la Nieves encara ho recorda, pagaven 2.000 pessetes de lloguer, que el llogater passava a cobrar per casa.

En aquest pis, el 1972, hi va néixer el tercer fill de la parella, la segona nena, i uns anys més tard el quart, el segon noi.

La Nieves, no només es va dedicar a tenir cura de la casa i dels fills, també treballava tenint cura d'una

senyora gran que vivia sola i que necessitava ajuda per fer les feines de la casa. Va estar-hi treballant molts anys i hi va estar a gust.

La suma dels esforços del matrimoni els va permetre comprar un pis on encara avui en dia resideix la Nieves. Després de tant de temps a Roses, encara ara, la Nieves a vegades es pregunta què hagués passat si s'haguessin quedat a Beas. O si no haguessin marxat de València. Però aquestes són preguntes que no es poden respondre...

El que sí podem dir és que després de cinquanta-tres anys a Roses, la Nieves, tot i ser nascuda a Beas i no perdre els seus orígens i les seves arrels, és i se sent una rosinca més.

Fotografia:

Reg. 9679. Autor: A. Campañà i J. Puig Ferran. AMR. *L'Abans de Roses*. Col·lecció Boix-Pàramo. 1970. Roses cap al 1970, poc després de l'arribada de la Nieves Bezares al municipi.

Fotos antigues de Roses

Fotografies de la dècada de 1980

Col·lecció El Punt Diari

Roses, dècada de 1980

Col·lecció El Punt Diari

Les imatges que presentem documenten com era Roses als inicis de la dècada de 1980. La realitat del moment passava per la convivència amb l'espai urbà en construcció, sovint suburbial i oblidat, espai de joc infantil enmig de suggerents munts de runa d'obra; per l'empenta de la societat civil i dels nous ajuntaments democràtics acabats de restaurar; per la pervivència d'escenes de la vida quotidiana, antigues i mediterrànies, i la irrupció de noves formes de socialització; per la duresa de la droga als carrers, els mateixos que permetien l'amabilitat dels retrats turístics; per l'entretingut ús ordenadament caòtic de l'espai públic, on tot i tothom hi tenia cabuda.

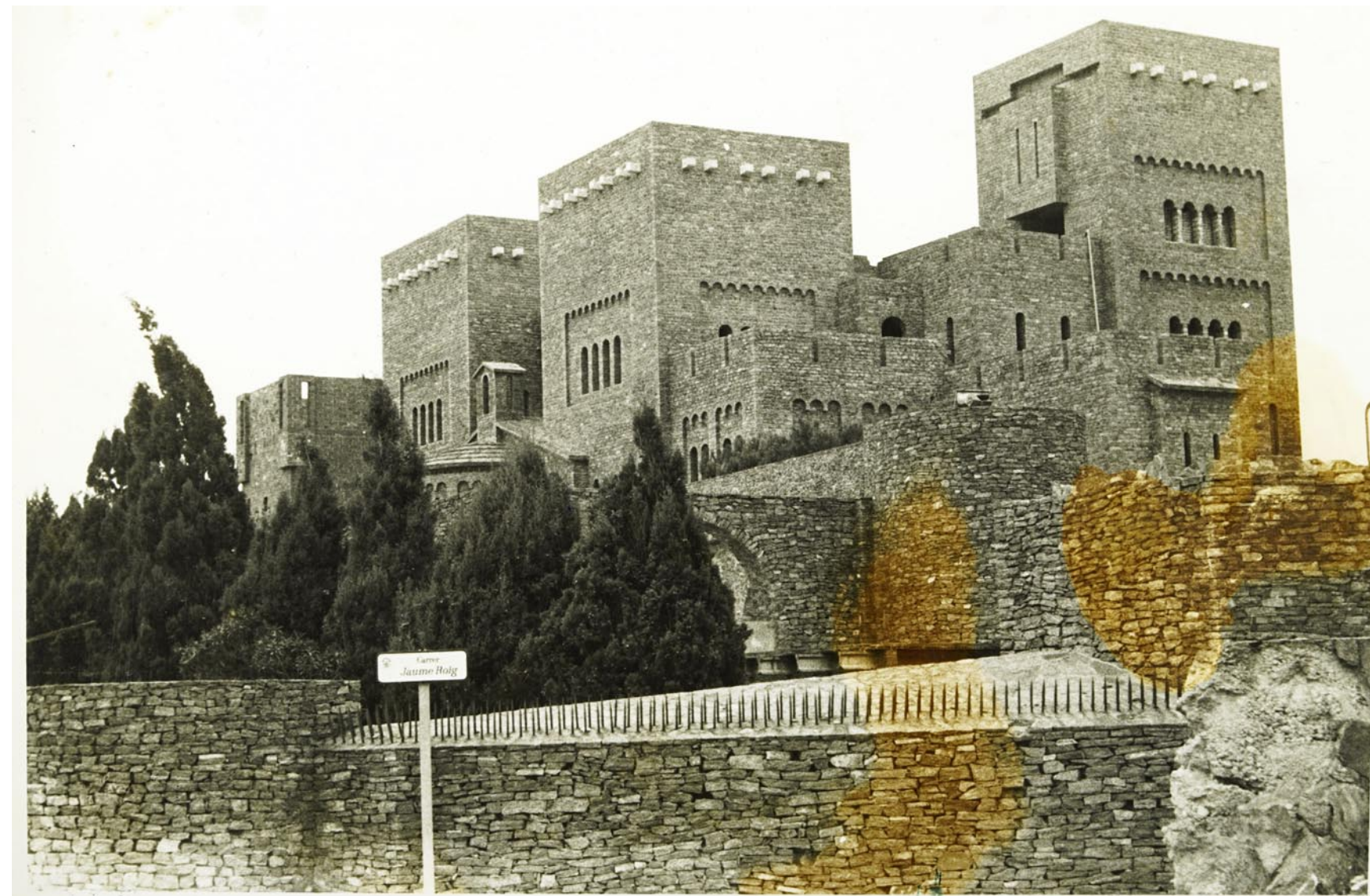
Al darrera de tot plegat, però, hi ha la mirada del fotoperiodista, que necessita la foto precisa per il·lustrar la notícia, però que té el marge laboral de retratar molt més...i molt diferentment. I aquí comença aquella mena de realisme màgic que el pas del temps imprimeix a la realitat: cavalls enmig de l'espigó, castells medievals a primera línia de mar, senyores grans mirant com «plou cafè», calabossos inimaginables, paelles que feien de vaixell o «escandalosos» tributs al mar per Sant Pere.

És una altra Roses, que ens fa riure o somriure, perquè era menys domesticada, perquè era més irreverent, perquè era diferent, perquè era jove.

Arxiu Municipal de Roses

Reg. 132. Autor: Joan Comalat (atribuït). Novembre de 1982.

El títol: Castell d'en Rodrigo o del Joncar. / L'altre títol: El romànic empordanès de la SEAT.

Reg. 147. Autor: Pere Bohigas. 26 de setembre de 1985.

El títol: Vianants observant un cotxe afectat per la caiguda d'una cornisa. / L'altre títol: *Tres senyores grans mirant com plouen rajols.*

Reg. 174. Autor: Xevi Ruiz. 14 d'octubre de 1986.

El títol: Desperfectes ocasionats per una rierada al pont del carrer de Sant Sebastià. / L'altre títol: *Turista exòtica mirant l'endarreriment del país.*

Reg. 487. Autor: Manel Lladó (atribuït). 8 de novembre de 1985.

El títol: Una de les primeres subhastes electròniques de peix realitzades a Catalunya. / L'altre títol: *Del cant al bit amb la barretina posada.*

Reg. 494. Autor desconegut. 1979-1982.

El títol: L'estiu al carrer Pi Sunyer. / L'altre títol: *El carrer de Davant amb tots els usos i ocupacions d'un estiu bigarrat.*

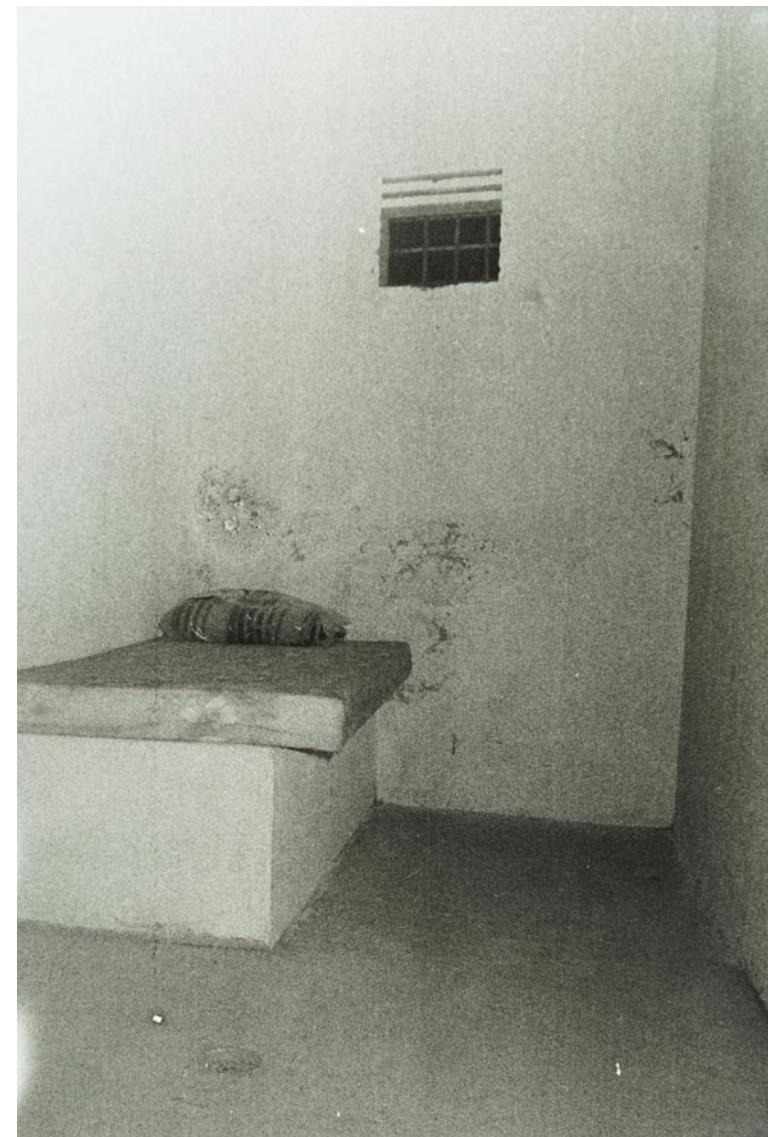
Reg. 495. Autor: descongut. 1979-1982.

El títol: Albert Pujol fent un retrat a unes turistes al costat de l'Hotel Risech. / L'altre títol: *El retrat 2.456/8.000 d'Albert Pujol.*

Reg. 545. Autor: Pere Bohigas (atribuït). Novembre de 1985.

El títol: El calabós situat als baixos de l'antic Ajuntament, al carrer de Sant Josep. / L'altre títol: *La casa de les mones.*

Reg. 579. Autor desconegut. 1983.

El títol: Escena pintoresca a l'espigó del port pesquer. / L'altre títol: *Un cavall, un cotxe semiabandonat i el vaixell Orion.*

Reg. 633. Autor desconegut. 1979-1982.

El títol: Solars abandonats i un edifici sense acabar entre els carrers Pescadors i Cap Norfeu. / L'altre títol: *Una època solar: la Roses dels solars.*

Reg. 639. Autor desconegut. 1979-1982.

El títol: Una escena quotidiana al carrer de l'Esperança. / L'altre títol: *La vida al carrer a la vora de la Mediterrània.*

Reg. 647. Autor: Narcís Genís. 15 d'agost de 1984.

El títol: Correbou a la riera Ginjolars durant la Festa Major de 1984. / L'altre títol: *Les «vaquilles» en temps del Vaquilla.*

Reg. 652. Autor desconegut. 24 de juliol de 1984.

El títol: Arrossada promoguda pel cuiner basc Alfonso González al passeig de la Riba. / L'altre títol: *Més que una paella, una barca.*

Reg. 660. Autor: Miquel Ruiz. 29 de juny de 1983.

El títol: Àpat popular del dia de Sant Pere al passeig de la Riba. / L'altre títol: *Ara que no em veu ningú ho tiro «en marc».*

Reg. 682. Autor desconegut. 23 de juny de 1984.

El títol: Exposició del jovent de Roses a la SUF per engrescar els joves per fer una associació juvenil. / L'altre títol: *La cultura més underground a la Roses de la dècada de 1980.*

Reg. 650. Autor: desconegut. 15 d'agost de 1985.

El títol: L'empaitada d'ànecs durant la Festa Major de 1985. / L'altre títol: *De quan encara es menjava ànec per la Festa Major.*

<i>10/08/2022</i> <p>9.30 h, passeig Marítim</p> Sortida de marxa aquàtica. Per a majors de 12 anys. Preu: 8 €. Informació i inscripcions: Oficina de Turisme Tel. 972 25 73 31
---

17 h, plaça del General Prim <p>Activitat familiar. Escape room al carrer: Troba el cofre del tresor! Inscripcions a la web rosescultura.cat</p>
---

19 h, recinte firal de l'antic càmping Bahía <p>Fires i barraques</p>
--

23 h, barraques de Festa Major (antic càmping Bahía) <p>Concert: Los40 On Tour</p>

<i>11/08/2022</i> <p>18 h, Biblioteca Municipal</p> Hora del conte. <i>Històries curioses de la mar</i> , a càrrec d'Albert Quintana. Inscripcions a la Biblioteca, tel 972 15 09 28
--

19 h, recinte firal de l'antic càmping Bahía <p>Fires i barraques</p>
--

23 h, barraques de Festa Major (antic càmping Bahía) <p>Concert: Cotton’s Roses i Serial Killerz</p>

<i>12/08/2022</i> <p>17 h, port de pesca</p> Visita guiada al port i a la llotja de Roses. Preu: 6 € adults i 3,5 € nens (6-17 anys). Inscripcions a l'Oficina de Turisme, Tel. 972 25 73 31
--

19 h, recinte firal de l'antic càmping Bahía <p>Fires i barraques</p>
--

22 h, plaça de Frederic Rahola <p>Concert i ball amb l'orquestra La Selvatana</p>
--

23 h, barraques de Festa Major (antic càmping Bahía) <p>Concert: Roba Estesa i Gertrudis</p>

<i>13/08/2022</i> <p>De 10 a 13 h i de 16 a 19 h, platja de Santa Margarida (davant Hotel Monterrey)</p> XXIX Campionat local de vòlei platja (2n torneig)
--

D’11 a 14 h i de 16 a 18 h, carrer de la Pujada al Puig Rom <p>Gran tobogan aquàtic</p>
--

18 h, plaça de Frederic Rahola <p>Festa de l'escuma. <i>Els Corsaris de l'escuma</i>, a càrrec de Xip Xap</p>
--

19 h, recinte firal de l'antic càmping Bahía <p>Fires i barraques</p>
--

22 h, plaça de les Botxes <p>Sardanes, amb la cobla Genisenca</p>
--

23 h, barraques de Festa Major (antic càmping Bahía) <p>Concert: The Tyets i La Fúmiga</p>

<i>14/08/2022</i> <p>A les 10 h, a la platja de la Punta (sortida i arribada)</p> LXXXV Travessia de Natació al Port de Roses. 4t Memorial David Herruzo. Informació i inscripcions: GEN Roses Tel. 972 25 70 03 www.genroses.cat
---

19 h, recinte firal de l'antic càmping Bahía <p>Fires i barraques</p>
--

21.30 h, des de la plaça del Teatre fins a la Ciutadella <p>Correfoc, a càrrec d'Els Senyors del Foc</p> Recorregut:
---

plaça del Teatre - plaça de l'Empordà - carrer de Girona - carrer de l'Escorxador - carrer de Tarragona - carrer de la Mainada - carrer del Castell de la Trinitat - carrer de Lluís Companys - carrer de Sevilla - Ronda Miquel Oliva Prat - Ciutadella.
--

Normes de seguretat: <p>www.rosescultura.cat</p>
---

22 h, plaça de Frederic Rahola <p>Havaneres, amb el grup Boira</p>
---

23 h, barraques de Festa Major (antic càmping Bahía) <p>Concert: Clima i Orquestra Maribel</p>

<i>15/08/2022</i> <p>8 h, pels carrers de la vila</p> Matinades de Festa Major, amb la Colla Gegantera de Roses
---

10.30 h, pels carrers de la vila <p>Cercavila amb els Gegants de Roses</p>
---

12 h, Teatre Municipal <p>Acte de concessió de la Dracma de Plata de Roses</p>
---

18 h, des de la Ciutadella <p>XXVI Trobada Gegantera</p> Recorregut: <p>Ciutadella - passeig Marítim - Rambla Riera Ginjolars - carrer Tarragona - carrer Girona - Rambla Riera Ginjolars - carrer Doctor Pi i Sunyer - Av. de Rhode - Ciutadella</p>
--

19 h, recinte firal de l'antic càmping Bahía <p>Fires i barraques</p>
--

21.30 h, Ciutadella <p>Visita teatralitzada amb Focs de Festa Major (en català) Informació i inscripcions: Ciutadella Tel. 972 15 14 66 patrimoni@roses.cat</p>
--

22 h, passeig Marítim <p>Ball amb Yo suspendí EGB</p>
--

23 h, espigó de la platja de la Punta <p>Focs artificials</p>
--

23.15 h, passeig Marítim <p>Ball amb Yo suspendí EGB</p>

<i>FIRES D’ATRACCIONS</i> <p>Les fires estaran obertes del 6 al 15 d'agost. El dia 9 d'agost es realitzarà el «Dia del nen» (tiquets amb un 50 % de descompte) i el «Dia de les fires sense soroll» (per facilitar l'estada a la fira a les persones amb hipersensibilitat auditiva).</p>
--

<i>VENDA DE BANDERES DE ROSES</i> <p>Venda de banderes de Roses a l'Oficina de Turisme: 9 €</p>

<i>MÉS INFORMACIÓ</i> <p>www.rosescultura.cat</p> Ajuntament de Roses Àrea de Cultura i Festes Teatre Municipal de Roses, 2n pis. Tel. 972 25 24 00 cultura@roses.cat
--

EDITA

Ajuntament de Roses

DIPÒSIT LEGAL

GI-1178-2012

TIRATGE

3.000 exemplars.

AGRAÏMENTS

A totes aquelles persones que han col·laborat en l'edició d'aquesta revista.

DRETS

Tots els drets reservats. Prohibida la reproducció total o parcial dels textos i/o imatges sense el consentiment dels seus propietaris.

La maquetació d'aquesta revista ha finalitzat el dia 20 de juliol de 2022

Ajuntament de Roses. Àrea de Cultura i Festes

Teatre Municipal de Roses, 2n pis.

Tel. 972 25 24 00 | festes@roses.cat | www.rosescultura.cat

www.roses.cat

Edita:

Ajuntament de Roses
www.roses.cat

ROSES **CULTURA**
AJUNTAMENT DE ROSES

SIAD
SERVEI D'INFORMACIÓ I
ATENCIÓ A LES DONES

Amb el suport de:

Diputació de Girona

Ajuntament de Roses
**ROSES
ÉS
PUNT LILA
I MULTICOLOR**

Per una festa lliure d'agressions sexistes